

Idet jeg maaske tør gaa ud fra, at Lovforslagets oprindelige Bestemmelser erindres af ærede Medlemmer, skal jeg kort omtale de Forandringer i det oprindelige Lovforslag, som ere tilvejebragte ved de Forhandlinger, som have været førte i det andet Ting angaaende denne Sag.

I Lovforslagets Hovedparagraf, nemlig § 4, er der sket den Ændring, at Dagarbejdet begynder Kl. 4 i Stedet for, som Lovforslaget oprindeligt havde, Kl. 6, og det er jeg gaaet med til, idet det vistnok maa erkendes — og ogsaa er erkendt baade fra Arbejdsgiveres og Arbejderes Side —, at dette vil være nødvendigt for Lærlingenes Uddannelse. Endvidere er der sket den Forandring, at Natarbejde er tilladt Lærlingen ved det fyldte 15de Aar, naar han har været ansat mindst et Aar i Lære; dette vil formentlig sige, at de meget ofte ere henimod femten et halvt Aar paa det Tidspunkt, hvor det er tilladt at anvende dem til Natarbejde, og det er ca. et halvt Aar mindre, end det oprindeligt var bestemt i Lovforslaget. Som ærede Medlemmer ville erindre, er der i Fabrikloven nævnt 15-Aarsalderen, hvor der er givet Ministeren Tilladelse til (ifølge § 10) at give Dispensation i begrænset Omfang med Hensyn til Natarbejde. Endvidere ere Forslagets Regler om aldeles bestemte Hviletider ændrede i det her foreliggende Lovforslag og friere Spillerum givne; til Gengæld er der indført Bestemmelser om en udvidet Kontrol, hvorved man formentlig vil kunne faa Indseende med, at Hviletiden altid falder paa en passende Tid. Dog er der bibeholdt de vigtigste Bestemmelser om visse *samlede* Hviletider.

I en senere Paragraf af Lovforslaget er det tilladt overfor Arbejdere, der have en samlet ugentlig Arbejdsfrihed af mindst 16 Timer, imod Godtgørelse i Ugens Løb at beskæftige dem indtil 1 Time ved Begyndelsen eller Slutningen af den samlede Arbejdsfrihed. Det var et Krav, som kom meget stærkt frem under Udvalgsforhandlingerne i det andet Ting, og da det lykkedes at opnaa Enighed med Udvalget om, at det enten skulde være ved Begyndelsen eller Slutningen af den samlede Arbejdsfrihed, mente jeg det forsvarligt at gaa med dertil. Endvidere er det bestemt, at Initiativet med Hensyn til Indstillingerne om en Udvidelse af visse Reglers Gyldighedsomraade ikke direkte henlægges, som det oprindelige Forslag gik ud paa, til Kommunalbestyrelsen, men derimod til Fagorganisationerne og, hvor der ingen saadan faglig Organisation er, til Arbejderne og

Arbejdsgiverne i Forening, og denne Bestemmelse er indsat i Forslaget i Henhold til Henvendelser saavel fra Arbejdsgiverne som fra Arbejderne.

§ 7 i det oprindelige Forslag er ændret saaledes, at der er givet Tilladelse til Afgivelser fra den fastsatte Arbejdstid — mod Godtgørelse i Form af tilsvarende Arbejdsfrihed — indtil 15 Gange aarligt, og Anmeldelse om en saadan Afgivelse maa gives senest 48 Timer efter, at den har fundet Sted, ligesom Afgivelsen skal indføres i Arbejdsregistret. Om denne Ændring af § 7 er nogen Udvidelse, er formentlig tvivlsomt, men som ærede Medlemmer, der have interesseret sig for disse Forhold, ville vide, har man i andre Landes Lovgivninger en lignende Bestemmelse, og i Overensstemmelse med de meget stærke Ønsker, der ere fremkomne fra forskellige Sider om at faa en lignende Bestemmelse indført i denne Lov, har jeg ment at kunne gaa med dertil. — Endvidere er det foreslaaet, at en Arbejdsbog ikke skal indføres, og det er jeg gaaet med til, da man i det andet Ting ændrede det oprindelige Udkast saaledes, at det blev overladt til Ministeren at give forskellige Arbejdsregistre under Hensyntagen til det Omfang, som Virksomheden har, saaledes at Ministeren altsaa vilde kunne give et mindre Arbejdsregister for smaa Virksomheder og større og mere udførlige for store Virksomheder. — Der er endvidere lovfæstnet en Adgang for Organisationerne til at afgive Erklæringer, inden Regulativet fastsættes. Nu giver det sig af sig selv, at saadanne Erklæringer vil man altid indhente, og nogen Realitetsforskel ligger derfor ikke paa dette Punkt mellem det oprindelige og det nu foreliggende Forslag. Men man har fra Organisationernes Side under Forhandlingerne i det andet Ting ønsket, at det udtrykkelig skulde siges i Loven, og det har jeg naturligvis ingen Betænkeligheder haft ved.

Endvidere er det bestemt, at Arbejdsraadet suppleres for Bagerfagets Vedkommende med to Mand, en Arbejdsgiver og en Arbejder, og at Hovedorganisationerne i Faget indstille tre til hver af disse Poster; mellem disse tre vil Ministeren da have at vælge. Oprindelig kom den Tanke frem, at Arbejdsraadet altid skulde have som Medlemmer en Arbejdsgiver af Bagerifaget og en Arbejder af Bagerifaget, selv om det ikke var Bageriforhold, der behandlede i Arbejdsraadet. Men det fandt jeg alt for vidtgaaende af Hensyn til de